Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 138 (1888) ♦ Середа, 22 липня 1998 року ♦ Ціна договірна

Бюджетна резолюція, «Незалежні» і заборгованість

Парламентська хроніка

Ранкове та денне засідання 21 липня

Після оголошення і прийняття низки депутатських запитів головуючий на засіданні Олександр Ткаченко сповістив про створення групи позафракційних народних депутатів «Незалежні» у складі 26 чоловік. До неї ввійшли такі відомі депутати, як Валерій Бабич, Іван Білас, Іван Кірімов, Сергій Головатий, Анатолій Єрмак, Сергій Терьохін, Григорій Омельченко та інші.

Парламент, оголосивши порядок денний, вирішив розглянути цього дня такі вкрай нагальні питання, як інформація уряду про погашення заборгованості у зарплатах, пенсіях і стипендіях, про основні напрями бюджетної політики на 1999 рік (бюджетну резолюцію), про оренду землі, а також проект постанови про звільнення суддів.

(Закінчення на 2-й стор.).

Про невідкладне

Президент України Леонід Кучма, Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко, Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко, керівники фракцій та комітетів Верховної Ради України, члени уряду провели вчора зустріч, під час якої обговорили питання, пов'язані з державними бюджетами нинішнього та наступного років, та інші невідкладні проблеми.

ПЕРШИЙ ЛАУРЕАТ

Цієї весни на своєму посту загинула молода дівчина, інспектор ДАІ Людмила Чередник. Газета «Голос України» спільно з УДАІ МВС заснували огляд-конкурс, лауреатами якого можуть бути працівники ДАІ, що під час несення служби виявили мужність та героїзм, взяли участь у розкритті різноманітних злочинів, у критичних ситуаціях надали допомогу учасникам дорожнього руху. Огляд-конкурс названо іменем Людмили Чередник.

(Закінчення на 3-й стор.).

Не дивіться, що сум на обличчі, а в душі є надія й на радість

Вона давно вже просто Кузьмівна для своїх знайомих та друзів. Незважаючи навіть на те, що повне її ім'я можна знайти не в одній мистецькій енциклопедії, не під однією роботою з товстелезних образотворчих альбомів. Одна колишня полтавка, що поїхала за своїм щастям до далекої Австралії, назвала на її честь — Олександром — свого старшого сина. А її тезка — нині вже покійна представниця славної гончарської династії з полтавської Опішні Олександра Селюченко зверталася в своїх листах до «милої Шури», як до людини схожої долі.

(Закінчення на 5-й стор.).

Вогняний знак з небес

певне, проглядався в тому, що на головній українській фабриці мрій (кіностудія імені Олександра Довженка) під вечір 20 липня загорілося якесь ганчір'я у приміщенні вентиляційного призначення. Прочитувалося також і зловісне передвістя, нібито хтось невидимий та владний хоче перекрити кисень вітчизняній кіноіндустрії, яка й так у перманентній реанімації. А ще, мабуть, пожежа на кіностудії — маленький і колючий натяк: горять вони всі синім полум'ям, ці кіношні проблеми!..

Наживалися на... хворих

Близько 500 тисяч гривень переплатили мешканці Одещини в минулому році та в першому півріччі нинішнього за лікарські препарати, куплені в аптеках регіону. Як засвідчила перевірка, проведена працівниками Міністерства охорони здоров'я України, це сталося через незаконне підвищення цін на 20—40 відсотків і більше. Значна частка «навару» з хворих ішла посередникам. Аптечна мережа саме через них часто-густо купувала навіть ті медикаменти, що виробляються на місці, в Одесі.

Усіх проблем — на день роботи

Сьогодні у Києві розпочинається засідання міждержавної українсько-американської комісії зі співробітництва «Кучма—Гор». За результатами засідання планово підписати двосторонні документи. Завтра віце-президент США відвідає Чорнобильську АЕС.

(Матеріал на цю тему читайте на 4-й стор.).

Якщо не жниварі, а жебраки виходять у поле...

Врожай-98

Населення Дніпропетровщини серед інших областей України за споживанням м'яса та м'ясних продуктів, яєць і картоплі опинилося на 22-му місці, за споживанням молока і молокопродуктів — на 18-му, овочів, фруктів та цукру — на 14-му — 15-му місцях. Не набагато краще зі споживанням риби, олії і навіть хліба. Важко повірити: більшість у колись процвітаючій області явно недоїдає, якщо не голодує.

(Закінчення на 8-й стор.).

Мовчання — згода?

На борту українського транспортного літака Іл-78, який розбився 17 липня, коли підлітав до аеропорту Асмара в Еритреї, була зброя. Про це повідомила болгарська газета «24 години» з посиланням на AFP. І це начебто не перший рейс зафрахтованого болгарами українського літака з метою доставляння зброї в Африку. А тому й виникло припущення, що Іл-78 збили під час заходу на посадку. Не виключають і версію, що причиною катастрофи став вибух бомби на борту літака.

Підтвердити чи відкинути цю версію на прохання «ГУ» відмовилися господарі літака — Українська авіаційна транспортна компанія: «До повернення з Еритреї урядової комісії з розслідування причин катастрофи (вона прибула в неділю на місце пригоди), жодної інформації для журналістів у нас немає»...

P.S.

○ Зсув грунту, швидкість якого 2 см на добу, виявлено у селі Каскада Новоушицького району Хмельницької області.

○ 37 жителів Херсонської області потрапили до лікарні з харчовим отруєнням.

○ У Рівненській області шукають дівчинку, яка заблудилася в лісі, у Криму — чотирьох підлітків, що вирушили в море на катамарані.

○ За межами банків обертається 47,5% усієї грошової маси.

Повідомлення

Верховна Рада України постановою від 15 липня ц. р. утворила Спеціальну контрольну комісію з питань приватизації, завданням якої є забезпечення контролю за додержанням законодавства про приватизацію та аналіз її наслідків. До складу комісії увійшло 16 народних депутатів — представників депутатських фракцій: Г. Антоньєва, І. Богословська, О. Гудима, Л. Дайнеко, Г. Довганчин, Н. Донець, В. Заплатинський, І. Квятковський, К. Охріменко, В. Роєнко, П. Романчук, Р. Шмідт, О. Шпак, Н. Шуфрич, О. Яковенко. Головою комісії обрано народного депутата Олександра Володимировича РЯБЧЕНКА.

Постанова Верховної Ради України публікується в «Відомостях Верховної Ради України».

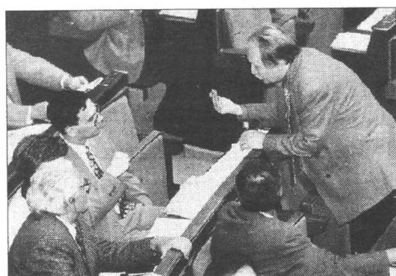
Парламентська хроніка

Бюджетна резолюція, «Незалежні» і заборгованість

(Початок на 1-й стор.).

Інформуючи Верховну Раду про стан погашення заборгованості в зарплатах, стипендіях і пенсіях, міністр фінансів Ігор Мітюков зазначив, що на це виділено 31 млн. гривень з державного бюджету та 82 млн. з місцевих бюджетів. Разом з тим, минулого місяця і на початку нинішнього спостерігалося зменшення окремих соціальних виплат. Причиною цього, за словами міністра, стало різке зменшення надходжень до бюджетів, а також накопичення коштів для виконання зобов'язань перед шахтарями. До речі, Ігор Мітюков іще раз запевнив, що уряд, як і було обіцяно страйкарям, робить усе можливе для того, щоб виплатити їм місячну зарплату. А щодо ненадходжень до бюджету, то він ще раз наголосив на необхідності запровадження карної відповідальності за ухилення від сплати податків. Окрім того, міністр вважає певним виходом із ситуації прийняття низки законодавчих актів —зокрема, про податок на нерухоме майно, про місцеві податки і збори, про податки на доходи фізичних осіб тощо.

Йшлося і ще про одне джерело виплат заборгованості: з'ясовується, 1 млрд. 100 млн. гривень ще не встигли перевести з Нацбанку і комерційних банків до Державного казначейства, яке і має обслуговувати виплати пенсій, зарплат, стипендій. На додачу Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко нагадав і про такий «загашник», як, приміром, 604 різноманітні фонди, де розміщені здебільшого бюджетні, державні гроші. У цих фондах, як і в комерційних банках, за словами глави парламенту, треба також навести порядок.

Інтригуючим і найбільш очікуваним було питання про бюджетну резолюцію. Основний доповідач голова профільного парламентського Комітету з питань бюджетної політики Юлія Тимошенко одразу ж зауважила, що комітет працював над резолюцією майже в екстремальних умовах. Зміст документа формувався в інформаційному вакуумі, без основних прогнозованих показників. Із низки проектів бюджетної резолюції було взято два — підготовчої комісії та народних депутатів Терьохіна і Жовтяка. Сенсацією стало те, що вперше в бюджетній резолюції чи не основну увагу було звернуто на розробку напрямів грошово-кредитної політики держави. І не названо основних визначальних, так званих контрольних, цифр бюджету 1999 року, у тому числі і найтрадиційнішої — відсотка дефіциту бюджету. Як зазначила сама Юлія Тимошенко, комітет визнав за необхідне задати основні напрями бюджетної політики й обійтися без конкретних цифр, бо, скажімо, визначивши цифри фінансування для однієї галузі, треба визначати конкретні цифри і для інших. А де гарантія, що за таких умов бюджет буде збалансований? Загалом же, за словами Юлії Тимошенко, у різних проектах бюджетної резолюції на 1999 рік пропонувались і різні цифри дефіциту — від 2 до 8 відсотків.

Згідно з регламентною нормою, автори деяких інших проектів вирішили скористатися своїм правом на представлення своїх робіт. До чого парламент і приступив після перерви.

Обговорення проекту бюджетної резолюції вирішили продовжити і на вечірньому засіданні, яке триватиме з 18-ї до 20-ї години.

Анатолій БЕР
Фото Олександра КЛИМЕНКО.

Точка зору

Віктор Суслов — за межу дефіциту

На розгляд Верховної Ради подано проект бюджетної резолюції на майбутній рік без зазначення граничних розмірів дефіциту бюджету. Проте, як повідомив в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» член Комітету з питань фінансів та банківської діяльності, екс-міністр економіки Віктор Суслов (фракція «Лівий центр»), цей комітет не погодився з такою точкою зору і більшістю голосів прийняв рішення встановити в резолюції граничний розмір дефіциту — не більш як 2%.

Депутат припустив, що таке рішення бюджетного комітету пов'язано з тим, що чимало сил в парламенті з політичних мотивів зацікавлені в тому, щоб не встановлювати в документі граничний розмір дефіциту. «Всі знають, — сказав він, — що уряд виконає указ Президента про встановлення цього показника в 1999 році на рівні не більш як 2% і це потягне за собою різке скорочення соціальних програм». Після того, вважає В. Суслов, певні сили в парламенті отримають можливість «рішуче атакувати уряд», що може призвести до його відставки.

Як відомо, 19 липня вступили в дію перші 7 економічних указів Президента, оскільки парламент не скористався своїм конституційним правом протягом 30 днів з дня подання розглянути ці укази і або прийняти відповідні законопроекти, або відхилити їх.

У комітетах Верховної Ради України

Відбувалося засідання Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій. Вирішувались організаційні питання. Першим заступником голови комітету обрано Володимира Черняка, заступником — Юрія Єханурова, секретарем — Ірину Бєлоусову. Затверджено перелік підкомітетів. А саме: з питань економічної політики та управління народним господарством, з питань господарського законодавства, з питань підприємництва, інвестиційної політики та антимонопольного законодавства, з питань власності, приватизації та банкрутства, з питань зовнішньоекономічної діяльності та митного законодавства.

Як зазначив голова комітету Станіслав Гуренко, розглянуто також проект бюджетної резолюції на 1999 рік, підготовлений народними депутатами України — членами тимчасової спеціальної комісії з підготовки бюджетної резолюції. Під час обговорення було висловлено ряд зауважень та пропозицій. Прийняття остаточного рішення щодо зазначеного проекту перенесено на наступне засідання комітету.

У робочому порядку члени комітету визначили перелік питань, що їх пропонує комітет для розгляду Верховною Радою України з 21 по 24 липня. Передусім це законопроекти, внесені Президентом України: про управління об'єктами державної власності, про спеціальну економічну зону «Славутич», про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва, про внесення змін і доповнень до деяких законів України щодо банкрутства, про внесення змін і доповнень до Закону України «Про промислово-фінансові групи».

Грунтовно проаналізували проект бюджетної резолюції на 1999 рік члени Комітету з питань свободи слова та інформації. Було висловлено істотні зауваження. Насамперед щодо запропонованого дефіциту бюджету. Його визнано нереальним, штучно заниженим. На цьому засіданні парламентарії визначили пріоритетні для пленарного розгляду законопроекти. Серед них і законодавчий акт щодо висвітлення в засобах масової інформації діяльності Верховної Ради. Вирішено також спільно з Комітетом з питань культури і духовності доопрацювати законопроект «Про захист громадської моралі та психіки людей від негативного впливу теле-, кіно-, відеопродукції». Комітет визначився зі своєю внутрішньою структурою. Утворено підкомітети з питань: телекомунікацій, інформаційних систем та реклами (керівник — Ігор Гаврилов); свободи слова та державної підтримки розвитку вітчизняних засобів масової інформації (Сергій Гмиря); електронних засобів масової інформації (Олександр Зінченко); друкованих засобів масової інформації (Михайло Онофрійчук); законодавчих передбачень та кодифікації законодавства (Леонід Стрижко).

Прес-служба Верховної Ради України.

У номер

Якщо й бути вчителем — то хоча б столичним

Ситуація з виплати відпускних учителям загальноосвітніх шкіл України за липень—серпень залишається «складною», повідомляє «Інтерфакс-Україна». Сповна розрахувалися лише з педагогами загальноосвітніх шкіл Києва. У Львівській, Дніпропетровській, Харківській, Сумській, Запорізькій, Донецькій, Житомирській та Полтавській областях і Севастополі видають їх за липень.

За даними Міносвіти, для виплати вчителям відпускних за два місяці треба близько 327 млн. грн. Водночас заборгованість у зарплаті сіячам розумного, доброго, вічного на середину липня перевищила 420 млн. грн.

Заява «Про позицію фракції блоку Соціалістичної та Селянської партій України щодо бюджетної політики»

Бюджетний процес в Україні дедалі більше стає інструментом обману населення задля демонстрування Міжнародному валютному фонду готовності уряду і далі додержуватися курсу руйнівних реформ. Схоже, що і 1999 рік не буде винятком, про що свідчить урядовий проект бюджетної резолюції, поданий на розгляд парламенту. Переконливим доказом того є міфічний показник дефіциту державного бюджету на рівні 2%, який за повної бездіяльності влади в напрямі підтримки власного виробництва означає згортання усіх соціальних програм, прискорює зубожіння населення і веде до подальшого загострення фінансової та соціально-економічної кризи.

Фракція соціалістів та селян виходить з того, що бюджет справді мусить бути планово-фінансовим документом, який визначає основні напрями соціально-економічної політики держави та забезпечення конституційних прав її громадян. Вважаємо, що повноцінний та реалістичний бюджет Верховна Рада може прийняти лише на основі обгрунтованих параметрів економічного і соціального розвитку України, затверджених вищим органом законодавчої влади відповідно до засад внутрішньої та зовнішньої політики і програми діяльності Кабінету міністрів. Оскільки нинішній уряд за час свого існування такої програми не представив, хоч це передбачено Конституцією, то прийняття бюджетної резолюції можна розцінювати як чергову спробу освячення Верховною Радою фіктивного бюджетного процесу. Процесу, який здійснюється під диктатом міжнародних фінансових організацій.

Подана урядом бюджетна резолюція, по суті, засвідчує продовження політики розвалу базових галузей промисловості та АПК, знищення системи соціального захисту, утвердження злочинної практики невиплати зарплати, пенсій та інших платежів, що веде відтак до повного фінансового та соціально-економічного краху. З огляду на це фракція блоку Соціалістичної та Селянської партій України рішуче виступає проти такої ролі бюджетного процесу.

Передбачаючи катастрофічні наслідки нав'язаного курсу псевдореформ і розуміючи значення бюджетної політики, фракція наполягає на закріпленні в бюджетній резолюції таких принципових позицій:

ліквідація усіх позабюджетних та відомчих фондів, спрямування зосереджених там коштів у доходи бюджету;

перерозподіл через бюджет не менш як 36% валового внутрішнього продукту та встановлення такого співвідношення між державним та місцевими бюджетами, яке справді враховуватиме потреби територіальних громад та органів місцевого самоврядування;

забезпечення росту доходів за рахунок виведення економіки з тіні та безумовної сплати податків усіма суб'єктами господарювання, встановлення суворого контролю за торгівлею високодоходними товарами, в тому числі горілчаними і тютюновими виробами, енергоносіями, металом тощо;

припинення злодійського проведення приватизації, внаслідок якої бюджет позбавляється очікуваних надходжень;

відмова від фактично кабальних переудмов зовнішніх запозичень, зміни грошово-кредитної політики з метою стимулювання приросту обсягів вітчизняного виробництва і доведення грошової маси до розміру не менш як 30% від валового внутрішнього продукту;

припинення бездумного нарощування внутрішнього і зовнішнього державного боргу, категорична заборона використання бюджетних коштів на покриття витрат в операціях з облігаціями внутрішньої державної позики;

зменшення дефіциту бюджету за рахунок зростання його доходної частини на основі проведення урядом послідовної політики протекціонізму, яка забезпечуватиме розвиток національної промисловості та сільського господарства;

збереження безоплатної державної системи охорони здоров'я та освіти.

Щодо видаткової частини фракція вважає за обов'язкове:

встановлення бюджету Пенсійного фонду та видатків на оплату працівників бюджетної сфери, передусім вчителів та лікарів, в обсязі, що забезпечує повернення заборгованості, повну і своєчасну оплату праці і соціальні виплати;

виконання Закону України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України»;

пріоритетну підтримку АПК шляхом державного замовлення на закупівлю найважливіших видів сільськогосподарської продукції без застосування бартеру;

збільшення централізованих капітальних вкладень та спрямування їх у пріоритетні галузі економіки та інноваційні «точки росту» вітчизняного виробництва.

Фракція вважає своєчасне схвалення Закону «Про Державний бюджет України на 1999 рік» важливою передумовою виходу держави з кризи і тому наполягає на складанні реального бюджету країни, зорієнтованого на її розвиток і не обмеженого нав'язаними Міжнародним валютним фондом параметрами, а також на якнайскорішому розгляді бюджетної резолюції Верховною Радою.

Без урахування запропонованих принципових підходів у згаданих документах фракція блоку Соціалістичної та Селянської партій України не буде підтримувати їх прийняття.

Олександр МОРОЗ,
голова фракції.

ВІТАЛІЙ КОНОНОВ СУМНІВАЄТЬСЯ, ЩО ВИБОРЦІ «КЛЮНУЛИ» НА РОЛИК

Портрет лідера

УСПІХ зелених на виборах став несподіваним фактором у політичному житті України. Безперечно, вміла, грамотна рекламна кампанія зіграла свою роль у перемозі. З іншого боку, це — свідчення того, що українське суспільство потребує «третю» силу. Чи здатні зелені бути такою силою?

З досьє «Голосу України»

Віталій Кононов. 48 років. Народився у Грузії в родині військового. Виростав на Вінниччині. Голова Партії зелених. Народний депутат України. За фахом — інженер-хімік. Одружений. Має двох доньок. Проживає у Києві.

Відповідь на це запитання я шукав у розмові з Віталієм Кононовим.

— Ми будували партію не за класичними ознаками. У нас не було голови — було дванадцять співголів. Лідером обрали Юрія Щербака, але функції його були презентативні, тобто він представляв партію. Ми звернулися до нього з такою пропозицією, бо він дуже популярна особа. Його присутність була визначальною для всієї партії.

А потім, коли Юрій Миколайович пішов на державну роботу, почалася боротьба за те, хто буде першим. А в принципі не було першого, точніше — лідера його класу.

Та оскільки нас було дванадцятеро, то і партію почали розтягувати на дванадцять шматків. Отож іще за Юрія Щербака на другому з'їзді вирішили дещо змінити керівну структуру. Спершу залишилося два співголови, а потім з'явився і голова партії. На третьому з'їзді у 1993 році на цю посаду обрали мене. Після того ми провели ще два з'їзди.

Ми намагалися, щоб у список не потрапили забруднювачі територій

— А як поставилися члени Партії зелених України до того, що за вашим списком у парламент пройшли голова ради об'єднання нафтопереробників, заступник директора нафтопереробного заводу?

— Списки, як відомо, затверджувалися на з'їзді партії. Отож наші колеги були з усім обізнані.

— А вони представлялися, хто ким працює?

— Аякже.

— А як це поєднується — зелені та нафтоперегонка?

— Ви трошки неправильно ставите запитання. Ці хлопці з Укрінбанку. Займаються не нафтопереробкою, а процесом продажу. Це — дещо різні речі. Окрім того, — і це головне — вони члени партії. Ми дотримуємося принципу: якщо людина не займається ядерною енергетикою, вона може бути членом партії. І я не бачу необхідності захищатися. Якщо людина — член Партії зелених України, то вона на своєму місці робить все для оздоровлення довкілля. Усе залежить від позиції людини. Тому ми зважували все, коли шукали фінанси на вибори і намагалися, щоб у список не втрапили забруднювачі території.

— Партія зелених, її лідери залишилися для виборців утаємниченими. Більше спрацював рекламний ролик...

— Згоден, можна казати й так. Але хіба на рекламний ролик «клюнуть» півтора мільйона виборців? Були ж інші хороші ролики, але партії у парламент не пройшли.

— У вашому рекламному ролику стверджувалося, що політики набридли...

— Ми мали на увазі, що, доки політики займаються балачками, в Україні зменшилося населення на півтора мільйона. А тому ми пішли на вибори. І ми про це сказали. А якщо ми будемо такі ж, нас удруге не оберуть.

Нас ніхто політиками не вважав

— Але ж ви професійний політик протягом десяти років...

— Так. Але ж я не мав нагоди і можливості говорити про ті проблеми, які ми порушували. Нас же ніхто політиками не вважав, а вважали людьми, що ходять із застувами супроти бульдозера. А політиками називали тих, хто до політики не мав жодного відношення.

— А ви не боїтеся, що вихід на широкий загал, до мікрофонів у сесійній залі, трохи розчарує ваших виборців?

— Тоді вони за нас не будуть голосувати.

— А ви готові до цього?

— Якби ми не були готові до цього, ми не йшли б на вибори. Розумієте, ми хочемо, щоб через чотири роки за нас голосували. І не півтора, а три чи п'ять мільйонів виборців. І тому ми робитимемо все, аби за нас голосували.

— А на чому грунтується ваша впевненість?

— На ідеології. Ми просто необхідні світові. І ми не єдині у світі.

— Так. Але партії зелених починають програвати після того, як вони приходять у політику.

— Чому? Вони досить стабільно займають свої місця у Німеччині, Швеції...

— Але у ФРН зелених уже немає в уряді, скоротилася кількість депутатів у бундестазі.

— Для нас, зрозумійте правильно, важливо створити закони, які повинні забезпечити якість життя людини, гарантії її прав. То які можуть бути проблеми? Нам треба, щоб були нормальні закони, які дбають про конкретну людину.

— А якби вам запропонували посаду прем'єра чи віце-прем'єра?

— Я, мабуть, не погодився б.

— Мабуть... чи не погодилися б?

— Давайте, якщо запропонують, я вам відповім. Я про це не думав.

— А про що думали?

— По-перше, виконати свою обіцянку, яку дав тільки-но мене обрали головою партії. Я тоді обіцяв, що проведу ПЗУ до парламенту. Це вже зроблено. По-друге, ми хотіли захистити український народ від того, що може статися, коли не думати про завтрашній день.

— Мрії потроху збуваються. Мрія про партію зелених — збулася. Мрія провести партію у парламент —також. Яка найпотаємніша мрія, що не збулася?

— Хочу, щоб світ забув ті часи, які були раніше. Щоб мої діти і я жили у щасливій країні. Щоб вони не думали, де взяти поїсти, вдягтися. Щоб вони могли розвиватися, щоб вони були духовні.

— А як щодо власної політичної кар'єри, кар'єри у хорошому розумінні цього слова?

— У мене немає якихось там амбіційних завдань. Я, знаєте, досить довго побув у шкірі непотрібного політика. Знаю, що ця професія тяжка, нова для України. Знаю, яку трагедію нині переживають мої колеги, які не пройшли в парламент, але гідні там бути. Я можу про це говорити, можу прізвища назвати. Ця професія небезпечна для особистості, бо вона може зруйнувати людину. Та водночас вона необхідна.

— Ви готові до того, щоб повторити все спочатку?

— Якщо я стільки років терпів, то готовий, бо добре знаю: щоб один раз виграти, треба сто разів програти. Це — важко. Треба мати мужність, міцну нервову систему. Тому я не складаю якихось планів, а працюю. Якщо досяг якоїсь мети, щось зробив, то, вважаю, не лише для себе. Бо я син не тільки своїх батьків, але й українського народу.

Щоправда, чомусь побутує думка, начебто політики живуть загалом для того, аби обманювати людей, набивати собі кишені.

— Який ваш улюблений девіз?

— Немає такого. Але в мене є своя точка зору. Вона звучить так: якщо хочеш міняти світ, ти й сам повинен мінятися.

Прагну помирити всіх

— Тобто хочете сказати, що ви звичайна людина з натовпу, яку навіть важко вирізнити.

— Так. Але мене вже обрали. За мої здібності, сказав би так, помирити всіх. У мене є таке. Ще з дитинства. В усіх бійках я розводив, мирив і так далі. І в партії такі самі процеси. Але я здатний до компромісів, можу знаходити точку зору, яка задовольнятиме більшість.

— Тобто ви не лідер, а своєрідний третейський суддя?

— Мабуть, саме тому й обрали головою, хоча в Партії зелених, як я вже казав, було дванадцять співголів, а обрали одного.

Важко про себе говорити. Я не знаю. Це — моя суб'єктивна точка зору, але, думаю, маю лідерські якості.

Хоча подобається бути і третейським суддею. У цьому я трохи схожий на Філенка.

— І анекдотів знаєте стільки ж, як і він?

— Знаю трохи.

— А який улюблений?

— Є один. Давній. Про зелених.

«Штирлиц увидел зеленые ели. А когда приблизился, то заметил, что они не только ели, но и пили».

Або такий.

«Стоїть грузин на вокзалі в Москві. Зима. Мінус двадцять. Замерз. Руки в кишенях дублянки. Підходить хлопчик:

— Дядя, который час?

— Лэтом. Лэтом приходи».

— Тобто вам подобаються дружелюбні анекдоти?

— Так. Ті, в яких не знущаються над людиною.

— Отже ви доброзичлива людина?

— Хочу бути таким.

— А ворогів маєте?

— Мені здається, що не маю. Хач нерідко кажуть: той тебе не любить, інший. Але намагаюся ставитися до всіх нормально. Бо я віруюча людина.

— А коли до віри прийшли?

— Доволі пізно. Я, як усі радянські люди, був вихований в атеїстичному дусі. Не хочу сказати, що я зразковий християнин. Так, я хрещений у церкві на Поділлі. Я не ходжу до церкви щонеділі, не б'ю поклони, не цілую щодня ікони — не буду обманювати нікого. Але я віруюча людина, вірю, що є Бог. І знаю, що віра приходить сама по собі.

— Ви щасливий політик?

— Політик... Людина — щаслива. Це я можу сказати. А ось як політик... Напевне, ні — дуже важко даються всі кроки.

— Дякую.

Розмову вів **Володимир КОРОЛЮК.**

Перший лауреат

(Початок на 1-й стор.).

І ось у редакції газети «Голос України» визначено першого переможця конкурсу-огляду. Ним став інспектор Криворізького міського управління Микола Кацалап — на жаль, посмертно.

Він неодноразово відзначався при затриманні порушників, зокрема, і злочинної групи Едуарда Пака, за що нагороджувався керівництвом ДАІ.

Миколине життя обірвалося на 28-му році. Двоє злочинців викрали автомобіль і намагалися відкупитися від інспектора, але зрозуміли, що марнують час, і накинулися на сержанта Кацалапа з ножем. Убивць затримано, проте молодого життя не повернеш. Як не повернеш дружині — чоловіка, шестирічному Толі — батька, матері — сина.

Отримати нагороду до Києва приїхала дружина Миколи Кацалапа Світлана Миколаївна. Його смерть була жорстокою й несправедливою (якщо взагалі смерть буває справедлива). Тому й важко було вручати нагороду, підбирати потрібні слова подяки й співчуття народному депутатові України Сергієві Правденку, заступнику міністра внутрішніх справ України Олександрові Терещуку та начальникові УДАІ МВС України Юрію Дагаєву.

Диплом та цінний подарунок Світлані Кацалап було вручено і від імені газети «Факты».

Наказом міністра внутрішніх справ Миколі Кацалапу посмертно присвоєно звання молодший лейтенант міліції. Керівництво Криворізького управління внутрішніх справ надіслало в МВС України подання про нагородження Кацалапа Миколи Дмитровича орденом.

Детальніше про цю подію читайте в суботньому номері «Голосу України».

Михайло **ЛІВАНДОВСЬКИЙ.**
Фото Олександра **КЛИМЕНКА.**

На фото: (зліва направо): Світлана Кацалап, заступник міністра внутрішніх справ Олександр Терещук, заступник командира батальйону ДПС ДАІ Кривого Рогу Сергій Кучма, начальник УДАІ МВС Юрій Дагаєв.

Хроніка. Факти. Події

● *Джурджулешти*

Ляжуть на рейки

Мешканці молдовського села Джурджулешти мають намір блокувати залізницю, що пов'язує південь України та Молдови з Балканами. Так протестують вони проти рішення Європейського банку реконструкції та розвитку призупинити фінансування Джурджулештського терміналу. На думку його будівельників, українська сторона урізала на сто метрів і без того вузький вихід Молдови до Дунаю. Міністр закордонних справ України Борис Тарасюк, побувавши минулого тижня в Кишиневі, подав нові ініціативи щодо врегулювання спірного питання. Його колега Микола Тебекару не став розкривати суть, заявивши, що «пропозиції Києва конструктивні й будуть вивчені молдовською стороною».

● *Сухумі*

Є ідея

Тут відбулися переговори президента Абхазії Владислава Ардзінби з послом з особливих доручень МЗС України Юрієм Костенком та українським послом у Грузії Степаном Волковецьким. Обговорювалися можливості економічного співробітництва, роботи об'єктів, колись підвідомчих Українській РСР, порушено проблеми грузино-абхазьких відносин. З боку представників України було зроблено пропозиції щодо врегулювання грузино-абхазького конфлікту.

● *Тель-Авів*

Звичний результат

«Нічим», на думку палестинського лідера Ясіра Арафата, закінчилися прямі палестино-ізраїльські переговори, що відбулися в Тель-Авіві після багатомісячної перерви. Цим словом обмежився Я. Арафат, коментуючи підсумки тригодинної бесіди міністра оборони Ізраїлю Іцхака Мордехая із заступником глави палестинської автономії Махмудом Аббасом.

● *Вашингтон*

Жодних переробок!

Адміністрація США виступає проти утворення «Великої Албанії» за рахунок приєднання до неї сербської провінції Косово, до чого наполегливо закликають косовські сепаратисти і частина радикально налаштованих громадян Албанії.

● *Делі*

Облиште марні сподівання

На переговорах першого заступника держсекретаря США Строуба Телботта й індійських офіційних осіб американській стороні заявили «с усією виразністю», що Індія не поступиться інтересами своєї національної безпеки і не згорне здійснювану нею військову програму.

● *Токіо*

У бій ідуть лише «старики»

Міністр закордонних справ Японії Кейдзо Обуті, колишній генеральний секретар кабінету міністрів Сейроку Кадзіяма і міністр охорони здоров'я та соціального забезпечення Дзюн'ітіро Коїдзумі офіційно вступили в боротьбу за пост голови правлячої Ліберально-демократичної партії. Нового голову партії, як очікують, 30 липня буде обрано і новим головою уряду країни.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Розкриваємо обійми, мимоволі простягаючи руку

Останнім часом вираз «стратегічний партнер», завдячуючи чиновникам, став мало не лайливим. Тому ліпше просто сказати, що для України Америка завжди була життєво важливою країною.

Сполучені Штати досі залишаються найбільшим донором та інвестором України. Лише з Америкою наша країна створила таку масштабну міждержавну комісію зі співробітництва, співголовою якої виступає Президент. В той час, як інші двосторонні комісії проводять свої засідання на рівні заступників прем'єра.

Цього разу комісія «Кучма—Гор» засідатиме вдруге. Напевне, всі питання тим чи іншим чином стосуватимуться коштів. Київ, зокрема, прагне залучити американські інвестиції до східного регіону держави, де буквально гинуть промислові гіганти. Держсекретар США Мадлен Олбрайт пообіцяла в Києві, що Вашингтон спрямує групу інвесторів до Харкова на завод «Турбоатом». Це — компенсація за відмову України брати участь у побудові Бушерської АЕС. Досі «Турбоатом» ніяких реальних коштів не отримав.

Україна також прагне розв'язати нескінченні антидемпінгові розслідування, які розпочала Америка та інші країни проти вітчизняних товаровиробників. До наших експортерів часто-густо підходять із занадто суворими вимогами, накладають антидемпінгові мита. Це призводить до зменшення експорту українських товарів до США, а отже в державній казні з'являються нові дірки.

Щоправда, «латати» їх можна за допомогою міжнародних кредитів. Тут Україна також розраховує на допомогу Вашингтона. Не дарма чергова місія МВФ розпочинається саме під час перебування Альберта Гора в Києві. Україна сподівається на програму розширеного фінансування, яка оцінюється у два мільярди доларів.

Водночас Сполучені Штати також мають економічні інтереси в Україні. Певно, на засіданні комісії «Кучма—Гор» знову йтиметься про проблеми американських інвесторів у нашій державі.

Альберт Гор планує відвідати і ЧАЕС. Київ сподівається, що демонстрація четвертого енергоблоку підштовхне США, а за ними й інших учасників «великої сімки», до виконання своїх зобов'язань. Тобто виділення коштів на виведення з експлуатації ЧАЕС.

Проте, наскільки щедрими на обіцянки та долари будуть американці під час візиту, важко сказати. З одного боку, вони схвально поставилися до реформаторських спроб нашого Президента. З іншого боку — прекрасно розуміють, напередодні яких подій такі спроби здійснюються. Невідомо, чи захочуть Сполучені Штати відчутно підтримати країну, реформи в якій відбуваються лише тоді, коли вибори на носі або вже далі за... гати пояс нікуди...

Надія БЕДРИЧУК

Молитися, молитися і ще раз молитися

Афганський рух «Талібан» розпочав чергову кампанію виховання в «істинно ісламському дусі» населення контрольованих ним районів країни, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Мешканцям Афганістану наказано у двотижневий термін здати владі або викинути на вулицю всі телевізори, відеомагнітофони та супутникові антени. У переданому по радіо розпорядженні вказано, що кінофільми та музика ведуть до морального розтління правовірних мусульман, тому «будь-які предмети, що суперечать ісламу», мають бути знищені. Таліби пригрозили силою вилучити відеотехніку і порушників суворо покарати.

Нині рух «Талібан» контролює приблизно три чверті території Афганістану, яка невпинно перетворюється на «культурну пустелю». Там закрито всі кінотеатри й інші центри світського життя, а з нерелігійних масових видовищ практикують лише страти злочинців на стадіонах. А тепер таліби позбавляють своїх «підданих» останнього задоволення — перегляду в хатніх умовах відеокасет із традиційно улюбленими в Афганістані кінофільмами, загалом індійського виробництва.

Криза на стамбульському ринку

Зниження до рекордно низької позначки обсягів баульного бізнесу за підсумками минулого року і негативні тенденції нинішнього спонукали ділові кола стамбульського базару Лялелі шукати винуватця кризи. Знайти-то вони його знайшли, але... у власній особі.

Саме через низьку якість ширвжитку, нерідкого ошукування «човників», некомпетентності і недосконалості інфраструктури Лялелі власники крамниць стали стрімко втрачати традиційних клієнтів з країн СНД і, як наслідок, закривати колись квітнучі торговельні точки. Негативно на ситуації на ринку, який у 90-х роках було охрещено «столицею» баульного бізнесу, позначилися й транспортні проблеми. У той час, як у Дубаї за швартування суден грошей не беруть, у Стамбулі з невеликих стягують 6 тис. доларів, а з великих — 15. Доволі часто кораблі не пускають у порт і «човники» добираються до суходолу катерами. Аналогічний маршрут роблять вони й після закупівлі товару.

Для виведення баульного бізнесу з кризи ділові кола Лялелі закликали владу ухвалити пакет екстрених заходів, серед яких — зниження цін на авіаквитки й проживання «човників» у готелях, спрощення процедур, пов'язаних із завантаженням чартерних літаків, застосування до них пільгових тарифів, надання Лялелі статусу вільної торговельної зони і створення там спеціальних підрозділів поліції. Однак більшості з цього, як повідомляє газета «Ені Юз'іл», зроблено не було. Проте, зазначає вона, влада ОАЕ, Китаю, Сирії та інших країн-конкурентів свого часу видала розпорядження про скасування плати за стоянку літаків в аеропортах, значні знижки цін на авіаквитки, а іноді і їх безплатному наданні «човникам». Нерідко до вказаних країн узагалі організують безплатні шоп-тури, що значно знижує витрати «коробейників».

У спробах наздогнати «човниковий потяг», що відходить, ділові кола Стамбула у серпні мають намір провести виставку-ярмарок «Експо-98». Вони хочуть запросити на неї за свій рахунок майже 100 провідних бізнесменів з СНД. Останнім поїздка на береги Босфору напевно припаде до душі, бо «дармовим і оцет солодкий».

Ще з часів Османської імперії у Стамбулі побутує байка про те, що, якщо в трикутнику Джагалоглу—Султанахмет—Беязіт спокійно, владі хвилюватися нема чого. У колишній османській столиці, нині економічному центрі Туреччини, майже кожному відомо, що саме в цих трьох районах, на перехресті як... і розташований базар Лялелі, «традиційно плелися змови, готувалися вбивства й двірцеві перевороти».

Звичайно, сьогодні часи та й звички інші, але факт залишається фактом — «трикутник» у старій частині «вічного міста на семи пагорбах» відіграє важливу роль у житті Туреччини. Саме одержані від «човникової торгівлі» 1994 року доходи у 10 млрд. доларів дали змогу владі відвернути дуже важку економічну кризу. Минулого року обсяг баульного бізнесу знизився до 4 млрд. доларів. Що буде за підсумками нинішнього, якщо уряд не об'єднає зусилля крамарів і не оголосить тотальну мобілізацію з метою врятування Лялелі і щó втратить економіка Туреччини загалом, «паличкою-стукалочкою» якої називають баульний бізнес, можна здогадатися.

На фото: Стамбул — столиця «човників».

Армен ХАНБАБЯН, «Голос України» (з Єревана)

Терорист пропонує свої послуги

Недавно прес-служба Міністерства внутрішніх справ та національної безпеки Вірменії поширила сенсаційне повідомлення про те, що до органів безпеки республіки звернувся якийсь Шаміль Мірзоєв, 42-річний громадянин Азербайджану. Він запропонував організувати в Баку низку диверсійних та терористичних актів.

Повідомляють також, що вказаного Мірзоєва раніше було засуджено у своїй країні за розбій. Під час допитів з'ясувалося, що ініціатива Мірзоєва спричинена його гострим бажанням будь-якими способами й методами помститися владі рідного Азербайджану. Він твердив, що втратив квартиру, став бомжем і був змушений іти шляхом правопорушень з вини бакинського керівництва. А саме собою дивне рішення звернутися до вірменської сторони та запропонувати свої послуги як диверсанта-добровольця визріли у Шаміля Мірзоєва під впливом статті «Вибух у бакинському метрополітені було організовано у Вірменії та Нагорному Карабаху».

Нагадаємо: статтю було опубліковано в азербайджанській пресі у квітні й вона наробила багато галасу. Проте, як бачимо, галасом не обмежилося. У повідомленні Міністерства внутрішніх справ та національної безпеки особливо підкреслюється, що такі публікації, які частенько з'являються в засобах масової інформації країни й містять неправдиві звинувачення на адресу Вірменії чи Нагорного Карабаху, фактично діють за принципом бумеранга. Вони мають негативний вплив не стільки на громадську думку, скільки на окремих азербайджанських читачів. І випадок із Шамілем Мірзоєвим яскраве тому підтвердження.

«Природно, що пропозицію колишнього кримінального злочинця категорично відкинули, оскільки неприпустиме використання таких дій щодо мирного населення», — сказано у повідомленні Міністерства внутрішніх справ і національної безпеки Вірменії. У цьому документі повідомляється також, що офіційний Єреван на знак доброї волі звернувся у місцеве представництво Міжнародного Червоного Хреста з тим, щоб у співробітництві з цією структурою визначити подальшу долю невдалого терориста-любителя.

Безправні немовлята

За даними Дитячого фонду ООН, у світі щороку не реєструють факти народження 40 мільйонів дітей. Як заявив глава фонду в Бонні, внаслідок цього люди, які не одержали свідоцтва про народження, з часом позбавляються права доступу до державної системи освіти, обирати й бути обраними, та й можливості офіційної реєстрації шлюбу. До речі, у низці країн влада свідомо не видає документи батькам новонароджених багатьох народностей і національних меншин з метою усунення від участі в суспільному житті.

Долі

Не дивіться, що сум на обличчі, а в душі є надія й на радість

(Початок на 1-й стор.).

НА ШВЕЙНІЙ ФАБРИЦІ «Полтавчанка» Олександра Великодна залишилася неперевершеною майстринею, вишивальницею від Бога, рівних якій вже не буде за життя тих, хто її знав. У її пухлій трудовій книжці, зшитій з трьох вкладок, — 63 роки загального стажу («два десь загубили»), відмітки про 53 відзначення. Заслужена майстриня народної творчості вдруге за своє життя, і вже, певно, востаннє, звільнилася з роботи в травні 1996 року, коли їй було 83.

Будні

Кузьмівна вже чекає на зупинці, де ми домовились зустрітися, щоб поїхати в гості до її знайомого — художника Віктора Сергійовича, з яким, на її думку, конче маю познайомитися. «От побачиш, що то за людина», — переконує мене. Кузьмівна сидить на лаві й розповідає щось бабцям, котрі її обсіли, а перед нею стоїть її відерце. Там хліб і риба, яку вона купила на позичені гроші, щоб почастувати нас обох. «Чого ти не хвалиш мої чоботи? — запитує, тільки-но вмощуюсь поряд із нею на лаві. — Це зустріла знайому та й поскаржилася, що не можу ходити, так натирає взуття. А вона питає, який в мене розмір, а тоді каже: зайдіть якось, є в мене чоботи, якраз на вас. Дай, Боже, здоров'я цій людині...» Так ми сидимо добрі півгодини, чекаючи автобуса, а навкруги метушаться люди. Одна з жіночок, яка уважно дослухалася до нашої розмови, недбало зауважила: «Та кому тепер потрібне те вишивання?» Пізніше я поцікавилася в Кузьмівни, чи має рацію та жінка. «Та я тобі скажу, що вона того не розуміє. Сьогодні воно не нужне, а завтра буде нужне. От в Києві буде виставка. А у нас в Полтаві вже нема робочих... Тепер аж у Лубнах мої малюнки — їх довго робити, так вони один на три руки дають».

Виставка, про яку в той день згадувала Кузьмівна, пройшла на початку цього року в столичному Будинку художника. Звичайно, у житті майстрині вона далеко не перша, і дай, Боже, не остання. Раніше, розповідає Кузьмівна, викликали з виставками в Київ двічі на рік — підіймати культуру України. Лише за кілька днів «олімпійського» 1980-го повз стенд з її роботами на ВДНГ пройшло 150 тисяч іноземців та 90 тисяч наших. Потім перекладачі розтлумачували їй значення писаних незнайомою мовою відгуків, яких набралося аж на шість книжок. Теплі слова, написані колись сторонніми, незнайомими спостерігачами, назавжди врізалися в пам'ять, проросли в душі квіткою вдячності цілих народів і поколінь.

А ще її роботи бачили Канада, Індія, Японія, Бельгія, Болгарія, Польща, США, Франція, Німеччина, Югославія... Зачаровані дивовижною красою, тамтешні люди писали листи українській вишивальниці. «Мене весь світ знає», — впевнена майстриня, для якої ця маленька крапелька щирості була дорожча за парадну, прикрашену офіційними казенними «визнаннями», лицьову сторону невдячної вишивальницької долі.

«На фабриці мене вичавили, як лимон»

Коли Олександра Кузьмівна розповідає про свого улюбленого директора, Ангеліну Яківну Петрову, в її очах з'являються лукаві молодечі бісики. «Вона мене живою зробила,» — переконана майстриня.

Ангеліна Яківна прийшла на підприємство з десяток років тому, коли Кузьмівна працювала в художній майстерні. Звичайно, багато чула про велику майстриню. І була вельми спантеличена, коли та несподівано прийшла до неї в кабінет із заявою «за власним бажанням». Всі прохання директора почекати та подумати розбивалися об просте та неухильне: «Ні, буду звільнятися, я так надумала»...

Тоді, на знак пошани, Кузьмівні влаштували королівські проводи. «А я летіла додому, як на крилах, і думала сюди вік не вертатись, — розповідає майстриня. — Неначе з тюрми мене випустили...»

Про двадцять три роки «панщини» в лабораторії Ангеліна Яківна дізналася пізніше, коли Кузьмівна почала мимохідь заходити на фабрику. Роззнайомилися, і поступово дізналася начальниця і про «солодкі» будні колишньої робітниці, і про те, як її «шанували» в колективі. І директор тоді вирішила: «Ану, вертайся, Кузьмівно, на фабрику, будемо працювати!». І та повернулася — ще на десять плідних років.

...«Я тут прожила все життя, і не було такого дня, щоб сльозами не обливалася, — згадує Кузьмівна. — Я — неграмотна. Мене не вважали за людину. Оце зроблю красивий рисунок, проглажу, а рано прийду — вже нема. Я сиджу і плачу. Що я тут пережила, один Господь знає».

З промовистих сюжетів складалася цілісна картина похмурого повсякдення могутнього самобутнього таланту, що, не вміючи себе захистити, гибів у оточенні заздрісників. Роботи Великодної крали свої ж «лабораторні» дівчатка, видаючи потім за власні. Одного разу в сумку до Олександри хтось невідомий підклав купон сорочки. Кажуть, є Бог на світі, полізла в сумку по гребінець... Дівчата ховали посмішки, а на прохідній того вечора Шуру чи не вперше за життя обшукували з гідною подиву ретельністю.

І от, по багатьох роках, приходили і йшли директори, головні інженери, художники. «А я все одна і одна, і одна, — каже Кузьмівна. — Писала Леся Українка: «Ні! Я жива! Я вічно буду жити!». І Козловський співав: не дивіться, що сум на обличчі, а в душі є надія й на радість...

Минуле

Ніхто, крім Кузьмівни, не розповість про себе краще. Переказувати її слова — все одно, що намагатися переказати вірш, художнє полотно, кінокартину.

«Я не пам'ятаю, коли навчилася шити. Мені здається, я народилася і зачала вишивати. Моя мама вишивала, і коли мені було сім-вісім років, я помагала сестрі.

У 33-му мама і сестри вмерли з голоду. Я сама яму копала, сама хоронила без домовини, як кота. Ноги були пухлі, як колоди. Я йшла на Полтаву з Опішні, 55 кілометрів. І сиділа під забором, простягала руку три з половиною дня. Рвала бур'ян, листя, спориш у пиляці і пхала до рота. На четвертий день підходить до мене одна жіночка і каже: «Дитино, чого ти тут сидиш?» Відповідаю: «Шукаю роботи». Тоді вона взяла мене до себе додому. А робила ця жінка плановиком на цій фабриці. І ото в неї я була три роки: і дитину гляділа, й їсти варила, і надомницею була. Коли перед війной вони виїжджали, дуже хотіли мене з собой забрати. А я вже не могла з фабрикой розстатися».

Творчість

У лексиконі Кузьмівни слово «творити» живе своїм особливим життям. Для нас це, здебільшого, штамп, мертве означенння, за допомогою якого прийдешнє покоління доводить (чи заперечує) присутність Божої іскри у зробленому їхніми попередниками. Для Великодної майстрині поняття творити позбавлене будь-якого пафосу. Для неї творити — природно і дуже болісно.

«Я не знаю, звідкіля в мене цей дар. От очі закрию — і переді мною такі викрутаси. У хаті темно, свєта нема, і мені воно покажеться. Вмикаю світло, беру карандаш, а воно мене веде й веде. Якщо не зараз, то вже завтра — ти мене озолоти — я його вже не зроблю». — «А тепер таке являється?» — «Являється, але я настільки вже розчарована, що скільки робіт зробила, і де тільки мої виставки не були, але я за теє і спасибі не бачу».

Коли Кузьмівна ще працювала у «ручній вишивці», то завжди їй хотілося переінакшити, переробити на свій лад малюнок. Але було «не положено». Через тридцять один рік її творчість помітило начальство, і Кузьмівну перевели до творчої лабораторії. І от що показово. Свого часу молоду вишивальницю навіть кілька разів преміювали як виконавицю — за роботи до міжнародних виставок. А як майстра — ніколи. Мало того, під час численних виставок на етикетці до виробу значився лише номер малюнка, рік його виконання і назва фабрики. Відкриттям свого творчого імені Олександра Кузьмівна завдячує тодішньому головному художнику фабрики Вікторові Сергійовичу Фурману — саме він, перший за багато років, потурбувався про гідне представлення Великодної-майстра. За його ініціативи до 60-річчя вишивальниці було організовано її першу персональну виставку.

Люди, добрі й лихі

Кузьмівна з Віктором Сергійовичем і нині — через 26 років — друзі. «Це людина дуже розумна і дуже совісна, — розповідає Кузьмівна. — Ми і сваримося часто, але все одно робимо одне одному добро. Він мене почитає за матір. Оце їду до нього, заходжу до хати, записка лежить: «Спершу назбирайте полуниць, наїжтесь добре, а тоді займайтесь, чим хочете». Моя картопля в його погребі. У мене і путньої хати немає: ні кладовки, ні підвала, ні балкона — купи та з'їж...»

Кузьмівна впевнена: є люди добрі, а є і лихі. Якось старенька виходила з тролейбуса, а якийсь молодик як турне її коліном. «Так один мужик як дав йому по вуху, — згадує Кузьмівна, — каже: «Перед цією людиною весь мир преклоняється...»

Пригадує Кузьмівна, як потрапила колись в «Заполярну правду» — по тому за місяць отримала 373 листи. «Те просе рушник, те скатерку, те блузку, те сорочку, — розповідає Кузьмівна. — А один — там же не було моєї фотографії, не написано, скільки мені — пише: «Мені 26 год, може, на старість будем подавати кусок хліба друг другу». А інший: «Хоч я і в тюрмі сидів, я не винуватий, може, ми ще й поженимось»... А мені було 70 років. А йому 22».

Сьогодення

Ми сидимо посеред квартири за столом, вкритим рушником, на стільцях, застелених чистими ряденцями. Це — оаза. Для визначення того, що діється навкруги, слово «жах» звучить надто безбарвно. І справа не лише у таких «дрібницях», як відсутність будь-якої води і тепла після початку опалювального сезону («доводилося у кожуху спати»), сирості в кутках, позатягуваних пліснявою. Чи у кричущій нагальності капітального ремонту, якого самотня літня жінка вже не зможе собі дозволити через мізерність пенсії й прикрий досвід «жекібської» допомоги, коли 10 років пішло на те, щоб поставити в квартирі колонку для гарячої води. Справа глибша — у відсутності бажання будьщо змінювати у своєму непривабливому повсякденні, у зневірі, що колись, нарешті, зможе жити не гірше за інших.

«Мені вже не хочеться ні балакати, ні жити, — зізнається майстриня. — Побалакаєш, а тоді остаєшся одна в хаті й думаєш, а за що купити хліба. Я казала, колись сяду, обложуся отими грамотами за служеніє Україні-матері. Як це так: проробити 63 роки і получити пенсію таку, як ті люди, що робили рікдва, або й зовсім пальцем об палець не вдарили?.. Де ж та правда?»

Вдома у Кузьмівни живуть дві кицьки: мати й донька — і обидві Зіни. Ось і всі пожитки.

«Я молодим би совітувала, щоб вони берегли здоров'я, — каже старенька. — Бо нікому ти не потрібний, коли заболієш. Нікому. От розказував Віктор Сергійович за того Гарбуза, який він був майстер. А як він умирав? Лежав у сараї, сусідка занесла йому шматочок сала покусати, сходила за чаєм — а в нього те сало здоровенна криса тягне з рота. Тоді його в дім престарілих — там хоч похоронили по-людськи. А був заслужений майстер, видатний...»

Замість післямови

Ця розповідь могла б стати гарною ілюстрацією багатьох речей. Скажімо, старої нашої системи, де на талантові одних інші — нездари — робили кар'єру. Або долі справжнього митця, якому судилося померти в бідності — що за все життя не нажив нічого для себе, не добув навіть голки... Та я не хотіла б, щоб ця розповідь сприймалася як щось безнадійно песимістичне. Бо йдеться в ній про непересічну, яскраву особистість, про сильну духом, величну у своїй творчості людину. Коли ми прощалися, я запитала у Кузьмівни, чи вважає вона себе звичайною людиною? «Як сказати, — відповіла вона. — Не думаю, що я звичайна. Бо я нічого для себе не добилася... Та я не жалію. Я була між добрими людьми, які мене цінували. Як би то сказати, розуміли вони мене більше, ніж я сама себе. І мої роботи, як кажуть, їх нема ніде, і їх вже й не буде».

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Полтава.

Фото автора.

У номер

● *Сімферополь*

Хто у фермери піде? В ПТУ навчать

Дипломи «фермера-орендатора» отримали 44 випускники профтехучилища села Чапаєвки Совєтського району Криму.

Крім них, тут випускають щоліта понад 600 механізаторів, трактористів, ветфельдшерів, спеціалістів бухгалтерського обліку та інших потрібних на селі професій.

ПТУ — це, власне, модель досконалого сільського заможного господарства з відмінною матеріально-технічною базою: в обробці понад 400 га угідь, зразкова тваринницька ферма. Тож є харч для власних потреб і можливість на практиці закріпити теоретичні знання.

Дбають тут не лише про підготовку фахівців для села, а й про їх наставників. Для них нещодавно збудували 18-квартирний будинок, а на молоде поповнення викладачів чекають нові котеджі.

Бунт «немитих»

Мітингом відзначили 2,5 місяця свого життя без води 7 тисяч жителів Залізничного району Сімферополя.

Люди ходять у несвіжому одязі, часто фрукти, овочі не миють, бо водовозок не дождешся. Воду п'ють зі старих колодязів, у яких вода дуже забруднена — недалеко й до шлункової чи інфекційної епідемії.

Тиждень тому «немиті» теж мітингували, за що їм 4 дні воду взагалі не привозили.

На мітинг, присвячений безводному ювілею, нарешті прибув і сам голова «бунтівного» району». Пообіцяв виділити 20 тис. гривень, хоч міськводоканал вважає, що для ремонту проіржавілих мереж і 50 не вистачить.

● *Чернігів*

Прийшли жнива на Придесення

Занадто дощовий липень дещо відстрочив початок жнив на Чернігівщині. Тому хлібороби області почали косовицю ранніх зернових пізніше звичайного. На жаль, врожай на перших площах не радує — з гектара у середньому збирають близько 22 центнерів. Але найкращі поля ще попереду. Тож найпівнічніша область в очікуванні великого хліба і сприятливої погоди для його збирання.

● *Миколаїв*

«Океан» ледь не втратив свого капітана

Позачергова конференція трудового колективу АТ «Суднобудівний завод «Океан» ледь не завершилася чорговою зміною керівництва підприємства. І тільки через те, що Микола Романчук працює головою правління товариства віднедавна, термін довіри йому продовжено до вересня нинішнього року. Все залежатиме від того, чи зуміє він до цього часу укласти договір з однією з німецьких компаній на спорудження десяти балкерів, про що є попередня домовленість. Нині становище заводу критичне: цехи простоюють, за останні роки звільнено майже дві тисячі суднобудівників, а тим, хто залишився, зарплату не виплачують місяцями...

Онучі знову в моді?

Армія

ЗДАЄТЬСЯ, і наші солдати незабаром матимуть привабливий вигляд. Минув той час, коли захисники Вітчизни опановували не тільки бойову техніку, стройову підготовку та наряди поза чергою, а й однострої. Важкі кирзові чоботи, онучі, довга шинеля, гімнастерка з неодмінними аксесуарами військової моди — підшивним комірцем та тугим ременем... Погодьтеся, це вбрання, що дісталося сучасному українському воїну від дідусів та прадідів, іноді навіть заважає виконувати свій громадянський обов'язок.

Нехтуючи висловлюванням Антона Чехова, який був переконаний, що у людині має бути все прекрасне: і зовні, і зсередини, ідеологи-законодавці речового забезпечення армії, здається, розглядали військовий однострій лише з точки зору виховної військово-патріотичної роботи. До всього численного асортименту армійських труднощів солдат повинен був долати ще й незгаразди та незручності камуфляжного туалету. Втім, деякі експерти-практики твердять, що онучі і кирзові чоботи — зручні та надійні у військовому житті речі, треба тільки вміти правильно їх носити.

Однак настав час оновлення й у військовому гардеробі. Нещодавно перші зразки нових моделей від військових кутюр'є запропонував шанувальникам високої моди. з Міністерства оборони та Генерального штабу ЗС України відділ розроблення та вдосконалення військової форми, одягу та продовольчих пайків Тилу Збройних сил України. Глядачам було запропоновано колекцію польових одностроїв. «Хітом» сезону визнано черевики з високими берцями із хрому збільшеної товщини. Підошва у цієї модельної обувки відтепер кріпиться не на цвяхах, а ліпиться клеє-прошивним способом. Від того польове взуття стало легше і елегантніше. Нові «берці» вже офіційно затверджено до серійного випуску. Їх вироблятиме Роменська взуттєва фабрика та столичне взуттєве об'єднання «Київ».

Не менш демократичний підхід показали армійські модельєри у літніх та зимових польових одностроях. Так, у зимовій камуфляжній куртці відмовилися від штучного коміра, замінивши його на трикотажний. Він тепліший і надійно, як гольф, захищає шию. Згідно з новою модою куртку пропонується носити без ременя, а у польових умовах — з ременем і двома шлейками через плечі.

Незабаром у моду ввійде нова модель головного убору для тих, хто підставляє голову кулям. Це пластиковий, вкритий камуфляжною тканиною шолом. Зараз він має пройти польові випробування.

Заслуговує на увагу й напівшерстяний джемпер для офіцерів. З правого боку його буде прикрашати вишивний знак Міністерства оборони чи Генерального штабу, а зліва — особиста картка, на якій вказуватиметься прізвище, звання та посада офіцера. Для цієї моделі вже розроблено спеціальні погони. Якщо мода для військовослужбовців України найближчим часом буде належним чином профінансована і вийде «у тираж», то вітчизняні військовики вберуться у сучасний, зручний та практичний одяг, що неодмінно вплине на бойовий дух солдатів та офіцерів.

Ольга ВІТЕР.

Нова філософія для старої «зони»

Кадри

КИЇВСЬКИЙ інститут внутрішніх справ — єдиний в Україні вищий навчальний заклад, що готує спеціалістів для системи виконання покарань. За оцінками експертів Ради Європи, рівень підготовлених у цьому вузі юристів та психологів — значно вищий, ніж у колег з багатьох інших країн.

За короткий час тут створено нову технічну базу, склалися свої традиції в організації навчально-виховного процесу. В основу навчальних планів покладено положення сучасної європейської пенітенціарної філософії. Отож, тут не лише навчають психології, права, а й намагаються сформувати певний тип людини, що розумітиме природу своєї діяльності. Вихованцям вузу намагаються прищепити певну суму особистих якостей, необхідних для роботи в сфері соціальної реабілітації.

Ректор інституту, генерал-майор внутрішньої служби Георгій Радов розповідає, що в цьому вузі, на відміну від інших, є так звана квотна система прийому. Представництво в ньому має кожна область України — від двох до п'яти осіб. Конкурс тут завжди високий.

Днями 355 випускників Київського інституту внутрішніх справ отримали дипломи кваліфікованих юристів і психологів для роботи із засудженими у виправних закладах. Отже, нарешті, пенітенціарна система України стала поповнюватися персоналом нової генерації, здатним терпиміше ставитися до людських вад, а найголовніше — прощати.

На знімку: вручення дипломів випускникам вузу.

Фото Володимира ФАЛІНА (ДІНАУ).

Засекречений об'єкт змінює профіль

Переліт Лиманське — Нью-Йорк скоро стане реальністю

Конверсія

ТУ-154, злетівши в Одесі, через кілька хвилин приземлився за 58 кілометрів від неї, біля селища Лиманське. Цей найкоротший рейс засвідчив факт, що має неабияке значення для Причорномор'я й для всієї України — наявність нових можливостей для організації міжнародних повітряних сполучень.

Лиманське в довідниках значиться як селище міського типу, де розташовані сільгосппідприємство, кілька культурно-освітніх закладів та побутових майстерень. Але є тут ще й солідніший об'єкт — могутня військова авіабаза, ще донедавна засекречена. Створено її кілька десятиліть тому для військово-повітряних сил колишнього Союзу за всіма відповідними вимогами: першокласна злітно-посадочна смуга, надійне обладнання. Та розпався Союз, реформуються Збройні сили України... Й авіабаза у Лиманському стала «зайвою», як і сотні спеціалістів її наземних служб.

А тим часом в Одесі раз по раз виникають розмови про те, що місцевий аеропорт аж ніяк не задовольняє нинішніх потреб щодо прийому сучасних великовантажних літаків. І злітно-посадочна смуга коротка та вузька, і наземне обладнання застаріле. А розвиватися — нікуди: оточили житлові квартали, залізничні й шосейні магістралі. З'явилися навіть проекти, що передбачали винесення аеропорту в акваторію Одеської затоки, на таку собі насипну дамбу в Чорному морі. Скільки те коштувало б — навіть казати боязко. І добре, що звернули увагу на аеродром під селищем Лиманське.

І ось після відповідної підготовки — перший рейс цивільного літака до Лиманського. Командир льотного авіазагону «Таврія» Юрій Скоропис, котрий узяв на себе керівництво польотом, зробив два кола над аеродромом і майстерно приземлив ТУ-154. Чітко забезпечили посадку працівники наземних служб — спеціалісти авіакомпанії «Таврія» й учорашні військовики. Авторитетна комісія — провідні фахівці департаменту авіації Мінтрансу країни, облдержадміністрації, авіакомпанії «Таврія» й групи «Флай-сервіс» — ще раз оглянула авіабазу і зробила висновок: аеропорту міжнародного класу гідна. Тепер «Таврії» та «Флай-сервісу» можна братися за створення різних служб, які забезпечували б посадку і зліт авіалайнерів, обслуговування пасажирів і літаків, за облаштування аеропорту з огляду на його нове призначення.

Що дасть введення в дію аеропорту Лиманський? Сергій Гриневецький, нині голова Одеської облдержадміністрації, доклав чимало зусиль, аби надати військовій авіабазі цивільного статусу, зазначає:

— Певно, багатьом з нас як пасажирам аерофлоту випадало приземлятися не в Одесі, а через тумани, що накочуються з моря, то в Кишиневі, то в Сімферополі. Тепер запасним цілком може бути Лиманський аеропорт: зручно пасажирам, вигідно авіакомпаніям. А якщо треба, скажімо, в Одесі провести якісь ремонтні роботи, теж виручить новий аеропорт, від якого автобуси доставлять пасажирів до міста. Найважливіше те, що Лиманський зможе приймати великовантажні літаки типу «Антей», «Руслан», «Боїнг», що курсують між великими діловими центрами Європи й Азії, обслуговувати транзитні рейси, налагодивши різнобічний сервіс, зокрема дозаправку пальним. Лиманський цілком впишеться в систему міжнародних транспортних коридорів, що проходять територією України й Одеської області зокрема. Зовсім поряд з ним — велика залізнична станція Роздільна, трансконтинентальна автомагістраль. А це — досить вдале поєднання.

Георгій ВОРОТНЮК.

Лиманське
Одеської області.

Інформація про емісію акцій нової номінальної вартості у зв'язку з індексацією основних фондів ВАТ «Чернівцігаз»

Характеристика емітента

1. Найменування емітента:
Відкрите акціонерне товариство з газопостачання та газифікації «Чернівцігаз».
2. Місцезнаходження емітента: Україна, 274028, м. Чернівці, вул. Винниченка, 9-а; тел. (03722) 4-66-09, факс 4-56-15.
3. Дата державної реєстрації акціонерного товариства:
ВАТ «Чернівцігаз» (надалі — товариство) засноване відповідно до наказу Державного комітету з нафти і газу № 118 від 14 березня 1994 року та зареєстроване Чернівецькою міською радою народних депутатів, свідоцтво № 03336166 від 08.07.1994 року.
4. Загальний обсяг статутного фонду товариства — 1 003 279 грн. 36 коп., сплачений повністю.

Дані про емісію акцій:

1. Рішення загальних зборів акціонерів товариства про збільшення статутного фонду на суму індексації основних фондів за станом на 01.01 1995 року шляхом збільшення номінальної вартості акцій прийнято 27.03. 1998 року, протокол № 3.
2. Випускається 215 759 (двісті п'ятнадцять тисяч сімсот п'ятдесят дев'ять) простих іменних акцій, номінальною вартістю 4 грн. 65 коп. (чотири гривні шістдесят п'ять копійок), на загальну суму 1 003 279 грн. 36 коп. (один мільйон три тисячі двісті сімдесят дев'ять гривень тридцять шість копійок).
Порядкові номери акцій 000001 — 215759, серія Г. Форма випуску — документарна, з видачею сертифіката акцій на сумарну номінальну вартість акцій.
3. Привілейовані акції та акції на пред'явника не випускаються.
4. Акції дають право акціонерові брати участь в управлінні справами товариства в порядку, обсягах та формах, визначених статутом.
Акціонер має право здійснювати не заборонені законодавством України операції з акціями товариства. Акціонер має право відчужувати акції третім особам, доручати управління акціями іншим особам.
Переоформлення прав власності здійснюється незалежним реєстратором.
5. Видача сертифікатів почнеться 1 жовтня 1998 року, термін закінчення не обмежений. Сертифікат акцій акціонер може отримати щоденно в робочі дні з 9 до 18 години, перерва на обід з 13 до 14, у незалежного реєстратора за адресою: Україна, 274001, м. Чернівці, вул. Л. Кобилиці, 20, ЗАТ «Західний реєстр». Тел. (0372) 554-930, 554-929, телефакс (0372) 554-413.
7. Дані про суми проведеної індексації вартості та зносу основних фондів товариства на 01.01. 1995 року
Дата індексації — 01.01. 1995
Сума індексації балансової вартості основних засобів, грн. — 1342573,2
Сума індексації зносу основних засобів, грн. — 393233,6
Додатковий капітал фонду індексації балансової вартості основних засобів, грн. — 949339,6
Сума, спрямована на збільшення статутного фонду, грн. — 949339,6

Уведомление акционерам ОАО «Азов»

Сообщаем, что 5 сентября 1998 года в 12.00 состоится внеочередное общее собрание акционеров по адресу: 341035, г. Мариуполь, пр. Ильича, 143, большой зал ДК «Искра». Регистрация участников собрания с 9.00 до 11.00.

Повестка дня:

1. Утверждение новой редакции устава ОАО "Азов" и внутренних нормативных документов.
2. Выборы председателя правления ОАО «Азов».

Участникам собрания необходимо иметь при себе:
паспорт (военный билет для военнослужащих);
сертификат акции;
доверенность на право участия в собрании для представителей, юридических и физических лиц.

С материалами по вопросам повестки дня можно ознакомиться и получить разъяснение с 11.00 до 15.00 в рабочие дни, начиная с 24.07.98 г., по адресу ОАО «Азов»: 341035, г. Мариуполь, пр. Ильича, 145/147, комната 101, тел.: (0629) 39-83-59.

Справки по телефону: (0629) 39-83-59.
Правление ОАО «Азов»

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК АКЦІЙ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ЗАПОРІЗЬКИЙ КОМБІНАТ ХЛІБОПРОДУКТІВ», СТВОРЕНОГО В ПРОЦЕСІ ПРИВАТИЗАЦІЇ

1. Характеристика емітента

Відкрите акціонерне товариство «Запорізький комбінат хлібопродуктів» (далі — ВАТ) створено відповідно до наказу регіонального відділення Фонду державного майна України по Запорізькій області від 22.05.98 № 548 шляхом перетворення орендного підприємства «Запорізький комбінат хлібопродуктів». Місцезнаходження ВАТ: 330063, м. Запоріжжя, вул. Комсомольська, 30. Тел.: 64-37-33.

Підприємство засноване у 1902 році як млинниця Нібера. З 1992 року — структурна одиниця орендного Запорізького виробничого об'єднання елеваторної і зернопереробної промисловості. З 1994 року — орендне підприємство «Запорізький комбінат хлібопродуктів».

ВАТ зареєстровано 29.05.98. Код за ЄДРПОУ — 00951586. Предметом діяльності товариства є: виробництво борошна, крупи манної, комбікормів та їх реалізація; обробка мішкотари та її реалізація; розфасовка крупи, борошна та їх реалізація, переробка давальницької сировини; оптова, роздрібна та зовнішня торгівля.

Спискова кількість працюючих — 580 чол. Голова правління — Єременко Василь Федорович, освіта —вища, кваліфікація — інженер-механік, загальний стаж — 41 рік.

Основні види продукції (послуг):
за 1997 рік вироблено всього: борошна — 59052 т. вартістю 10194,1 тис. грн., крупи манної — 259 т. вартістю 104,7 тис. грн., висівок — 19145 т вартістю 333,7 тис. грн., комбікорму — 6290 т. вартістю 1222,7 тис. грн., оброблено мішкотари 166 тис. шт. вартістю 86,0 тис. грн., виготовлено підстил 0,9 тис. шт. вартістю 7,7 тис. грн.

На 1.06.98 вироблено всього: борошна — 28659 т. вартістю 4654,1 тис. грн., крупи манної — 179 т. вартістю 54,7 тис. грн., висівок — 8995 т. вартістю 125,6 тис. грн., комбікорму — 1196 т. вартістю 199 тис. грн., оброблено мішкотари 46 тис. шт. вартістю 21,4 тис. грн.

Фінансові результати та характеристика обігових коштів:

	На 01.01.98	На 01.06.98
а) Балансовий прибуток, гривень	843 700	—
б) Балансовий збиток, гривень	—	1 588 500
в) Дебіторська заборгованість, гривень	6 666 400	4 560 400
г) Кредиторська заборгованість, гривень	4 076 800	4 204 800
д) Валюта балансу, гривень	20 558 700	25 302 400

За 1997 рік виручка від реалізації продукції становить 22794,6 тис. грн., на 01.06.1998 виручка від реалізації становить 6237,4 тис. грн.

2. Дані про емісію акцій

Загальна сума емісії становить 7 681 700 (сім мільйонів шістсот вісімдесят одна тисяча сімсот) гривень. Випускаються прості іменні акції номінальною вартістю 25 копійок у кількості 30 726 800 шт. однією серією з порядковими номерами від 0 000 001 до 30 726 800. Фінансові ресурси, вилучені від емісії, будуть спрямовані на приватизацію майна підприємства.

Порядок розміщення акцій згідно з планом приватизації.
1. Передача акцій організації орендарів відповідно до її внеску до статутного фонду — 23 364 400 шт. на суму 5 841 100 грн., що становить 76,04 % статутного фонду.
2. Пакет акцій, що тимчасово залишається у державній власності — 7 362 400 шт. на суму 1 840 600 грн., що становить 23,96 % статутного фонду.

Дата початку передачі акцій організації орендарів — 01.08.98, закінчення — 01.11.98.

Дивіденди виплачуватимуться акціонерам пропорційно до загальної вартості належних їм акцій. Сплата дивідендів здійснюється щорічно до 1 квітня року, що слідує за звітним, шляхом перерахування на рахунок акціонерів або іншим чином за рішенням вищого органу товариства. Нарахування та сплата дивідендів на частку акцій, що є у державній власності, проводиться відповідно до чинного законодавства України, що діє на дату їх нарахування. Адреса місця виплати дивідендів: 330063, м. Запоріжжя, вул. Комсомольська, 30. Телефон 64-37-33.

Раніше ВАТ цінні папери не випускало. Послугами торговців цінними паперами ВАТ не користується.

Фактори ризику, пов'язані з діяльністю емітента: обмеження ринку збуту, низька платіжна спроможність населення та господарства, невизначеність і нестабільність законодавчої бази країни. Попередження ризиків — підвищення якості та зниження собівартості продукції, що виробляється.

Відкрите акціонерне товариство «Чернігівавто»

повідомляє про припинення діяльності дочірніх автосервісних підприємств по Чернігівській області:

«ВертіївкаАВТО» (р/р 26001301835089 в ПІБ м. Ніжин, МФО 353434, код 14237817), адреса: с. Вертіївка, Ніжинського району.

«ПрилукиАВТО» (р/р 26001301715302 в Прилуцькому ПІБ, МФО 353423, код 05462113), адреса: м. Прилуки, вул. Індустріальна, 15.

«СосницяАВТО» (р/р 26001200419001 в Агробанку «Україна», МФО 353304, код 21394109), адреса: смт. Сосниця, вул. Червонофлотська, 92, шляхом їх реорганізації у філіали «ВертіївкаАВТО», «ПрилукиАВТО», «СосницяАВТО».

Правонаступником у повному обсязі прав та зобов'язань реорганізованих підприємств є ВАТ «ЧернігівАВТО».

Претензії щодо зобов'язань реорганізованих ДП «ВертіївкаАВТО», «ПрилукиАВТО», «СосницяАВТО» приймаються без обмежень за адресою: ВАТ «ЧернігівАВТО» — м. Чернігів, вул. Леніна, 231».

ВНИМАНИЮ АКЦИОНЕРОВ ОАО «НАРОДНАЯ ФИНАНСОВО-СТРАХОВАЯ КОМПАНИЯ»

Дирекция ОАО «Народная финансово-страховая компания» сообщает, что 5 сентября в 11.00 состоится общее собрание акционеров общества по адресу: г. Киев, ул. Голосеевская, 7. Регистрация участников собрания с 9.00 до 11.00.

Повестка дня:

1. Увеличение уставного фонда путем дополнительного выпуска акций.
2. Принятие новой редакции устава.
3. Принятие внутренних нормативных документов.

Справки по тел. 265-95-23.

Уважаемые акционеры! 27 августа 1998 года состоится общее собрание акционеров ОАО «Черномор»

Повестка дня:

1. Отчет правления, ревизионной комиссии, наблюдательного совета за 1997 год.
2. Утверждение годовых отчетов деятельности, годового бизнес-плана.
3. Утверждение председателя правления, его членов.
4. Внесение изменения в устав общества.
5. Перевыборы председателя наблюдательного совета.
6. Разное.

Для участия в общем собрании необходимо при себе иметь:
— документы, подтверждающие личность акционера либо его представителя;
— документы на право участия в собрании акционерв.

Место проведения собрания: Одесса, проспект Свободы, 47, админкорпус ОАО «Черномор».

Телефоны для справок: (0482) 69-09-26, 69-08-06.

Арбітражний суд Івано-Франківської області (284000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) порушив справу № Б-7/394 про банкрутство Військторгу № 45. Юридична адреса: Івано-Франківська обл., м. Коломия. Р/р 26003300011065, в АКБ «Укрсоцбанк» м. Коломия, МФО 336020, код 25067637.
Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу № 2/152-Б про визнання банкрутом Новосільського сільського споживчого товариства (281320, Хмельницька обл., Деражнянський р-н, с. Новосілка, сільське споживче товариство, р/р 260010300401 в Деражнянській філії банку «Поділля», МФО 315557, код ЗКПО 0001772489).
Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ліквідаційна комісія повідомляє про ліквідацію АК «Генеральний інвестиційний банк», МФО 328072, код 19046944, розташованого за адресою: 270026, м. Одеса, вул. Єврейська, 4.
Вимоги кредиторів, а також заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця від дня першої публікації оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справу № 5/311Б за позовом Компанії «Шелтон корпорейшн Лімітед» про банкрутство акціонерного товариства Концерну «Оріана» м. Калуш Івано-Франківської області.
Юридична адреса та банківські реквізити Концерну «Оріана»: 285400, Івано-Франківська обл., м. Калуш, АТ концерн «Оріана». Рахунок у Львівському відділенні Укрексімбанку України 0012071502, МФО 325718.
Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Харьковской области (310002, г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело о банкротстве Украино-шведского совместного предприятия с иностранными инвестициями «Компис». Юридический адрес: Украина, 310099, г. Харьков, ул. Енакиевская, 14, р/с 26004301600476 в Фрунзенском отделении УАК Проминвестбанка, МФО 351179, код 22615110. Претензии кредиторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

У номер

● *Київ*

Розбурхалася стихія

У Яготинському та Переяслав-Хмельницькому районах Київської області за останні кілька днів випало більш як дві місячні норми опадів, що супроводжувалися шквальними вітрами, а це призвело до сильного паводку.

Створено 15 спецбригад з надання допомоги населенню. Жертв немає, але дуже пошкоджено житло та господарські будівлі, підприємства. Постраждали посіви сільгоспкультур.

За попередніми підрахунками, в Яготинському районі стихія завдала шкоди більш як на 1 млн. гривень. Менші збитки в Переяслав-Хмельницькому районі. Тут зруйновано 15 будинків, 10 ферм, зірвано дах цегельного заводу, постраждали лінії електропередачі. Електропостачання в населених пунктах уже відновлено, розчищено від завалів вулиці й дороги.

● *Херсон*

На пляжах Нової Каховки порожньо

Пляжі Нової Каховки, другого за розмірами міста Херсонської області, у розпал літнього сезону закрито. Так розпорядилася санітарно-епідеміологічна служба. У Каховському водосховищі біля с. Василівки, а це практично по сусідству, виявлено вібріони холери, що викликало справжню паніку.

Головний лікар обласної санепідстанції Михайло Брагар заспокоїв відпочиваючих — у Новій Каховці холерних збудників не зафіксовано. А ось у пробах дніпровської води виявлена кишкова паличка у кількості, що в 10 і більше разів перевищує гранично допустимий рівень. Ситуація в місті вивчається, хоча, за попередніми даними, причиною забруднення води могло стати аварійне скидання каналізаційних стоків.

Якщо не жниварі, а жебраки виходять у поле...

(Початок на 1-й стор.).

Причина — катастрофічне скорочення власного виробництва сільгосппродукції. Від колишнього потужного аграрного сектора області залишилася, образно кажучи, половина. А від тваринництва — й того менше. За підсумками минулого року з 473 господарств Дніпропетровщини 338 фактично стали банкрутами. Борги і збитки дніпропетровських селян сягнули мільярда гривень. Про якесь світло в кінці тунелю годі й говорити.

Про все це йшла мова на недавньому засіданні постійної комісії з питань агропромислового комплексу, землекористування та соціального розвитку села обласної ради народних депутатів. Засідання було виїзним — в агрофірмі імені Горького Новомосковського району. Щоб уже вкотре переконатися, наскільки приречене наше село бездарною і навіть винищувальною «реформаторською» політикою, якщо таке донедавна сильне господарство нині борсається з останніх сил. І не злягло нанзовсім, не дякуючи зусиллям ззовні, а всупереч їм.

— Жебрацький шлях, яким іде Україна, триватиме доти, — вважає голова депутатської комісії Іван Лазаренко, —доки терпітиме простий народ.

Та облишмо емоції. Адже депутати водночас напрацювали і виважений та обгрунтований проект звернення до Верховної Ради, Президента України і Кабміну. У ньому не лише страшна правда про ситуацію у вітчизняному сільськогосподарському виробництві. А й пропозиції щодо введення держзамовлень на основні види продукції, а також їх обов'язкового дотування.

Врожай-98

Аграрна депутатська комісія воліє термінового скликання сесії обласної ради, щоб прийняти і оприлюднити на всю державу підготовлене звернення, доки не пізно.

— Що й зрозуміло, — коментує рішення заступник голови Дніпропетровської обласної ради Олександр Демидов, — бо тривають жнива. Збиральна техніка в жалюгідному стані, навантаження навряд чи витримає. Пального — третина від потреби. За запчастини з селян знімають останню свитину...

Найпечальніше, хоч як тяжко і наполегливо працюватимуть жниварі, розрахуватися з боргами і зажити господарями на своїй родючій землі і цього року вони не зможуть. Заради чого тоді жати вирощене? Отже, чий хліб надалі, постає питання, ми збираємося їсти?

Микола **НЕЧИПОРЕНКО.**

Дніпропетровська область.

Фото Зеновія **КОВАЛЯ.**

ВІД КАРТОПЛІ ЖУКИ ЗДИХАЮТЬ

Україна стала «полігоном» для випробувань біотехнологічної бульби, яка не смакує ні шкідникам, ні Західній Європі

Стою на дослідних гектарах Бородянської державної сортовипробної станції, що на Київщині. Під ногами — картопляне поле. На перший погляд, презентована американською компанією «Монсанто» бульба «Новий лист», що росте тут, звичайнісінька. Бадилля як бадилля, лист як лист.

Цивілізація

Звичайна, та незвичайна, запевняють представники компанії, що і завезла до країни 300 тонн трансгенної насіннєвої картоплі. Модифікована бульба синтезує білок, який для колорадського жука — отрута. А для людей та інших живих істот він не шкідливий. Генна інженерія спирається на цілком природний процес. Різниця лише у тому, що за традиційного схрещення зміни відбуваються надто повільно, а біотехнологія дає можливість одразу відібрати і перенести на новий сорт комплекс потрібних генетичних ознак. Модифікована картопля не потребує інсектицидів. Тоді як звичайну «заливають» ними чотири-п'ять разів (для споживача небезпека). Самі господарі приватних соток, бувало, труїлися. До того ж ненависний «хижак» швидко звикає до хімікатів. А ось таке картопляне поле для городника — «клондайк».

Справді, жука на культурі не було.

— А чи не пристосується наш всеядний «агресор» і до ваших земляних яблук? — запитую. І отримую: природу буцімто справді важко обдурити. Та, за підрахунками фахівців, сплине років з -надцять — десь сорок поколінь жука, аж поки у «ненажери» з'явиться імунітет. Але і наука на місці не стоїть. Ще проінструктували: щоб «колорадцю» не спадало на думку харчуватися заморським дивом, господареві рекомендовано двадцять відсотків картопляних площ засаджувати традиційною (їстивною для жука) бульбою. Мовляв, нехай подавиться — тільки б не мутував.

Розповіли «монсантівці» і про перспективи: «фірмова» картопля отримає не лише постійну прописку (цілком вірогідно — вперше в Європі) саме на нашому внутрішньому ринку. Її навіть до снаги стати високоліквідною експортною культурою.

Дикунство

Нібито все — о'кей. Час ставити крапку. Непокоїть ось що. Зазвичай ми за темпами впровадження різних там ноу-хау пасемо задніх, а тут — попереду Європи всієї... З'ясувалося, вирвалися завдяки зручній системі реєстрації. Закон про біотехнології, який чітко регламентував би зростати чи не зростати трансгенним культурам на вітчизняних ланах, шкода, лише в проекті. Обачливі західноєвропейці свого часу сказали таким рослинам рішуче «ні». Німецька компанія «Агрево» навіть змушена була перенести дослідні «біотехнологічні гектари» до США та Канади — їхні «рідні» войовничі «зелені» переорювали посіви трансгенних ріпаку, кукурудзи, буряків.

Нині, заспокоїли співробітники Інституту картоплярства, дозволу на широке практичне використання «Новий лист» немає. Перед тим як дати сорту «добро», вітчизняні спеціалісти проводять його всебічну трирічну оцінку. Своє слово скажуть і спеціалісти з гігієни харчування...

Так то воно так. А чи не запізно буде? Бо, не виключено, заборонений до легального розповсюдження коренеплід уже проходить апробацію на присадибних ділянках і, цілком вірогідно, з'явиться на базарах уже нинішньої осені. Хто з трудяг-сортовипробників, ураховуючи вітчизняний менталітет, не спокуситься прихопити відерце-друге диво-бульби для себе та сусідів? Лише у Бородянці за зиму «розповзлася» кудись тонна «монсантівської» культури. А ще вона зростає на дослідних ланах господарств Черкащини, Житомирщини і Рівненщини. На полі, віком, лічильника не поставиш. А коли бульба «вийде з-під контролю», жодними законами її не викорінити.

Дикунство (продовження)

«Монсантівці» переконували: у разі, коли картопля отримає легальний статус на нашому ринку, вона обов'язково маркуватиметься. Тобто кожний громадянин матиме можливість визначитися: їсти йому ту модифіковану бульбу чи купувати звичайну, перевірену колорадським жуком. Як у країнах цивілізації, де на упаковці будь-якого продукту можна знайти відповіді на усі «що? де? коли?». Такі запевнення видаються примарою усякому, хто більш-менш знайомий з вітчизняним базарним життям. Навряд чи господарник, що виростив бараболю на продаж, буде грати проти своєї кишені і пояснювати кожному покупцеві, що торгує трансгенною бульбою, яку навіть шкідник оминає.

Епілог

Ідеться, власне, не про вищезгадувану бараболю і не про фірму — її розповсюджувача. Справа у захищеності вітчизняного споживача, про яку так полюбляють точити балачки на офіційному рівні. Що ж до модифікованої картоплі — цілком вірогідно, вона корисна (про небезпеку для здоров'я — то лише плітки), і, можливо, на європейському заході фатально помилилися, не пропустивши її до себе.

Жук його знає!

Галина **КВІТКА.**

Спорт

Нове побачення з валлійцями

Учора до Києва пізно ввечір прилетів літак із Великої Британії, на борту якого гравці, тренери, офіційні особи валлійського клубу «Баррі Таун», матчем з яким сьогодні київські динамівці почнуть черговий похід за Кубком європейських чемпіонів. Розмістилися гості в готелі «Київський». А потім на динамівському стадіоні провели тренування.

Також учора близько до півночі до української столиці авіарейсом із Відня мала прибути бригада кіпрських суддів: арбітр — Георгіу Андреас, асистенти — Іоану Мікаель і Спіру Мікаель. Інспектором на київський матч призначено делегата УЄФА Стефана Петреску з Румунії.

Як відомо, торік доля на старті Ліги чемпіонів звела саме «Динамо» і «Баррі Таун». Нагадаю, що в Києві і Баррі кияни виграли відповідно 2:0 і 4:0. Порівняно з минулим роком у складі чемпіона Уельсу сталися помітні зміни. Серед підопічних граючого тренера Гарі Барнетта, якому 11 березня виповнилося 35 років, дванадцять новачків. Це здебільшого молоді честолюбні футболісти, для яких «Баррі Таун» — своєрідний трамплін, за допомогою якого можна «стрибнути» до різних англійських клубів. І поєдинки з чемпіоном України — чудова можливість зарекомендувати себе. Це насамперед 19-річний форвард Алекс Фінлейсон і його партнер по амплуа Джоді Дженкінс, якому стільки ж років виповнилося 13 грудня. Їхній одноліток —захисник Гарет Шон. Але в складі залишилися й досвідчені — 30-річний оборонець Ендрю Йорок і на рік молодший півзахисник Денні Картер.

Чемпіонат Уельсу стартує лише 22 серпня. Тому футболісти «Баррі Таун» тільки нещодавно завершили відпустки. Але вже встигли провести кілька товариських матчів із клубами другого дивізіону. Два виграли і один програли. На ці поєдинки вболівальників і пресу не пускали. Можливо, валлійці готують динамівцям сюрприз. Для того, щоб з'ясувати все це, чекати залишилося недовго. Сьогодні о 20.00 на стадіоні «Динамо» розпочнеться цей поєдинок. Сподіватимемося, що на трибунах збереться достатньо прихильників найкращого клубу України, які палко підтримають своїх улюбленців.

Віктор **БРАНИЦЬКИЙ.**

Можливості Росії вичерпано...

Минулої суботи в Нью-Йорку було урочисто відкрито чергові Ігри доброї волі, у яких беруть участь і українські спортсмени. Є в їх активі вже й перші нагороди. Жанна Пінтусевич була другою у забігу на 100 метрів. Бронзових медалей удостоєні: стрибунка з жердиною Анжела Балахонова і Валентина Федюшина (штовхання ядра).

Як відомо, ці змагання по черзі відбувалися у США і Росії (свого часу і в СРСР). Але надійшло сенсаційне повідомлення: наступні Ігри доброї волі (2001 року) планують провести в Брісбені (Австралія). «Батько» цих світових спортивних фестивалів, американський промисловець і телемагнат Тед Тернер так пояснив це рішення:

— Річ не в тім, що прагнемо розширити географію Ігор. Ми просто вичерпали вибір міст у Росії, здатних забезпечити нашим змаганням належний рівень...

В. Б.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс—449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 197235.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311138.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0